

Nr. C/2083/09
van het arrest

Nr. 2009/5782
van het repertorium

Nr. 531 P 2009
van het parket-generaal

- urbanisatie

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12^{de} kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

tegen

1.
gepensioneerde,
geboren te op
wonende te
Belg.

beklaagde

2.
gepensioneerde,
geboren te op
wonende te
Belg.

beklaagde

beide beklaagden vertegenwoordigd door Mr.
 loco Mr. beiden advocaat
bij de balie van

Beklaagd van:

Te _____

als mede-eigenaars die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting hebben toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht hebben gegeven

van 5 juni 2003 tot 20 februari 2007

op het onroerend goed gelegen te _____ ,
gekadastreerd of geweest zijnde als _____

eigendom van _____ ,
voornoemd, ingevolge akte van aankoop d.d. 19 december
1979, verleden voor notaris _____ met
standplaats te _____ .

als mede-eigenaars die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting hebben toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht hebben gegeven

1. een houten chalet met een oppervlakte van 6,00 meter x 4,50 meter en een hoogte van 2,50 meter afgedekt met bitumen en voorzien van een vloerdek in betontegels

2. een buitenterras aangelegd in tegels met een oppervlakte van 6,00 meter x 3,00 meter, gelegen aan de voorzijde van de chalet

3. een afsluiting in betonpalen en draad met een hoogte van 1,50 meter en een metalen poort met een hoogte van ca. 2 m

zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen te hebben in stand gehouden, het perceel gelegen zijnde in een natuurgebied.

B. van 3 juni 2003 tot 20 februari 2007

zonder stedenbouwkundige vergunning deze constructies in stand te hebben gehouden.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar - thans de stedenbouwkundige inspecteur - of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van artikel 65 §1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - nadien artikel 68 §1 van het gecoördineerde Decreet van het Vlaamse Parlement d.d. 22 oktober 1996, en thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 99, 146, 149, 150, 151,

153, 160 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening zoals gewijzigd bij artikel 2 van het decreet van 28 september 1999, artikelen 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, artikelen 4 en 10 van het decreet van 13 juli 2001, artikelen 2 en 3 van het decreet van 1 maart 2002, artikelen 6 en 7 van het decreet van 8 maart 2002, artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en de artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003

- de plaats te herstellen in de vorige toestand, namelijk de afbraak (inclusief vloerplaat) van de houten chalet en van het buitenterras in tegels, het verwijderen van de afsluiting in betonpalen en draad en het verwijderen van de metalen poort

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 125 euro per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te
op 13/01/2009, nr. en
ambtshalve ingeschreven. Ontvangen: 140,08 euro. De
Bewaarder (get.)

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld

- op 23 maart 2009 door de beklaagden tegen al de schikkingen
- op 25 maart 2009 door het Openbaar Ministerie tegen al de schikkingen uitgezonderd deze betreffende de burgerlijke belangen

tegen het **vonnis**, op tegenspraak gewezen door 1 rechter op 10 maart 2009 door de correctionele rechtbank van Hasselt, 13^e kamer, dewelke als volgt heeft beslist:

Verbetert de dagvaarding als volgt:

Verdacht van te

A. van 19 december 1979 tot 5 juni 2003 zonder stedenbouwkundige vergunning een aantal constructies te hebben opgericht, met name

- een houten chalet met een oppervlakte van 6 meter x 4,50 meter en een hoogte van 2,50 meter afgedekt met bitumen en voorzien van een vloerdek in betontegels,
- een buitenterras aangelegd in tegels met een oppervlakte van 6 meter x 3 meter gelegen aan de voorzijde van de chalet,
- een afsluiting in betonpalen en draad met een hoogte van 1,50 meter en een metalen poort met een hoogte van ca. 2 meter.

B. van 3 juni 2003 tot 20 februari 2007 zonder stedenbouwkundige vergunning deze constructies in stand te hebben gehouden.

Eerste beklaagde

Verklaart beklaagde schuldig aan de misdrijven zoals omschreven in de inleidende dagvaarding en verbeterd bij huidig vonnis.

Stelt vast dat er eveneens feiten werden gepleegd na 29.02.2004.

Veroordeelt beklaagde voor de vermengde feiten samen tot een geldboete van 300,00 euro te vermeerderen met 45 opdecimen (x 5,5) en alzo gebracht op 1.650,00 euro of een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 137,50 euro.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 101,59 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheek van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde de verplichting op tot het betalen van een vergoeding van 25,00 euro.

Tweede beklaagde

:

Verklaart beklaagde schuldig aan de misdrijven zoals omschreven in de inleidende dagvaarding en verbeterd bij huidig vonnis.

Stelt vast dat er eveneens feiten werden gepleegd na 29.02.2004.

Veroordeelt beklaagde voor de vermengde feiten samen tot een geldboete van 300,00 euro te vermeerderen met 45 opdecimen (x 5,5) en alzo gebracht op 1.650,00 euro of een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 137,50 euro.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 101,59 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheken van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde de verplichting op tot het betalen van een vergoeding van 25,00 euro.

*

BEVEELT op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur het herstel van de plaats in de vorige toestand binnen een termijn van één jaar, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van artikel 1385bis Ger.W., door

- het afbreken van de houten chalet - inclusief de vloerplaat - en buitenterras
- de verwijdering van de afsluiting in betonpalen en draad
- de verwijdering van de metalen poort

dit alles onder verbeurte van een dwangsom van € 125 per dag.

ZEGT VOOR RECHT dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan verhaalbaar op de beklaagde op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter.

* * *

I. Procedure

De heer Voorzitter doet verslag.

Het Openbaar Ministerie wordt gehoord in zijn vorderingen.

De beklaagden worden gehoord in hun middelen van verdediging ontwikkeld door hun raadsman voornoemd.

De neergelegde conclusie en stukken worden in het beraad betrokken.

Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

De hogere beroepen, regelmatig naar vorm en termijn, zijn ontvankelijk.

Omschrijving van de feiten

Conform de vordering van het Openbaar Ministerie, dient de omschrijving der feiten geactualiseerd te worden als volgt:

"de feiten met ingang van 1 september 2009 thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 93.1°.a) en c), 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het Decreet van 28 september 1999, de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het Decreet van 26 april 2000, de artikelen 4 en 10 van het Decreet van 13 juli 2001, de artikelen 2 en 3 van het Decreet van 1 maart 2002, de artikelen 6 en 7 van het Decreet van 8 maart 2002, de artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het Decreet van 4 juni 2003, de artikelen 46, 47 en 48 van het Decreet van 21 november 2003 en laatst bij de artikelen 36, 50, 53, 54, 55, 56, 61 en 95 van het Decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid van 27 maart 2009 (B.S. 15.05.2009),

en

de feiten bij toepassing van de artikelen 110 en 111 van boek XIV van het Decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid van 27 maart 2009 (B.S. 15.05.2009), met ingang van 1 september 2009, eveneens omschreven zijnde als een inbreuk op de artikelen 4.2.1.1°.a) en c) en strafbaar gesteld bij de artikelen 6.1.1.1°, 6.1.41.§1, 6.1.42, 6.1.43, 6.1.44, 6.1.46 en 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (Besluit van de Vlaamse Regering houdende coördinatie van de Decreetgeving op de ruimtelijke ordening d.d. 15 mei 2009 (B.S. 20.08.2009))"

en de datumbepaling gepreciseerd als:

- oprichting: "in meerdere malen op niet nader te bepalen data, tussen 18 december 1979 en 1 januari 1981"
- instandhouding: "vanaf 1 januari 1981 tot 20 februari 2007".

De feiten op zich zijn hierdoor niet gewijzigd.

De beklaagden werden hiervan in kennis gesteld en hebben de gelegenheid gekregen hun verweermiddelen desbetreffend naar voren te brengen.

II. Motivering ten gronde

Op strafrechtelijk gebied

1. Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de beklaagden aan de hen ten laste gelegde feiten sub A en B zoals hiervoor omschreven, geactualiseerd en gepreciseerd bewezen gebleven.

Hiervoor wordt verwezen naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter, welke door beklaagden in hoger beroep niet weerlegd wordt en door het Hof wordt beaamd en overgenomen.

2. De feiten sub A en B zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, zodat er slechts een straf dient te worden uitgesproken, namelijk de zwaarste. Hieruit volgt ook dat de ze pas verjaren vanaf het laatst gepleegde feit.

4. Ondertussen tonen beklaagden aan de hand van voorgebrachte foto's aan dat alle inbreukmakende constructies zijn verwijderd.

5. Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met:

- de persoon van de beklaagden,
- hun blanco strafregister,
- de omstandigheden en ernst van de feiten, die getuigden van een gebrek aan respect voor de regels van de goede ruimtelijke ordening,
- het zich volledig in regel stellen door verwijdering van alle inbreukmakende constructies.

Daarom worden de beklaagden bestraft met een geldboete van 150 euro te vermeerderen met de opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van 45 dagen.

Nu de beklaagden vroeger nog niet veroordeeld zijn geweest tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden, wordt de bestraffing volledig met uitstel verleend om

hen in de toekomst verder te ontraden zich aan dergelijke feiten schuldig te maken en hen ertoe aan te zetten het natuurgebied te respecteren.

Het Hof gaat niet in op het verzoek van beklaagden tot het verlenen van de opschorting nu een dergelijke gunstmaatregel niet van aard is om beklaagden afdoende te wijzen op hun maatschappelijke beperkingen en verplichtingen.

De duur van de vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de geldboete.

Met betrekking tot de herstellvordering

Nu beklaagden alle inbreukmakende constructies vrijwillig hebben verwijderd is de herstellvordering zonder voorwerp geworden.

OM DIE REDENEN:

HET HOF,

Het arrest is op tegenspraak,

Met toepassing van de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 38, 40, 50, 65 strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 93.1°.a) en c), 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003, gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003 en gew. art. 36, 50, 53, 54, 55, 56, 61, 95, 110 en 111 van het decreet 27 maart 2009

- 4.2.1.1°.a) en c), 6.1.1.1°, 6.1.41.§1, 6.1.42, 6.1.43, 6.1.44, 6.1.46 en 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het K.B. van 12 december 1950
- 1 en 8 van de wet van 29 juni 1964

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Op strafrechtelijk gebied

Het bestreden vonnis wijzigend;

Actualiseert en preciseert de feiten sub A en B zoals hiervoor gezegd (pagina's 6-7);

Verklaart de beklaagden schuldig aan deze hen ten laste gelegde feiten;

Veroordeelt ieder der beklaagden wegens deze vermengde feiten tot een geldboete van HONDERD VIJFTIG EURO gebracht op ACHTHONDERD VIJFENTWINTIG EURO door verhoging met 45 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van VIJFENVEERTIG DAGEN, met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende een periode van DRIE JAAR vanaf heden;

Stelt vast dat de feiten gepleegd werden zowel voor als na 1 maart 2004;

Stelt vast en zegt voor recht dat de herstellvordering zonder voorwerp is geworden;

Verplicht ieder van de beklaagden om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO en VIJFTIG CENT;

Legt aan iedere veroordeelde een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO;

De kosten

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat;

Veroordeelt de beklaagden solidair tot de overige kosten van de strafvordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 323,13 euro.

Dit arrest is gewezen te ANTWERPEN door het
HOF VAN BEROEP, TWAALFDE KAMER,
samengesteld uit

, Voorzitter,

, Raadsheer,

, Raadsheer,

en op de openbare terechtzitting van

DRIEËNTWINTIG DECEMBER TWEEDUIZEND EN NEGEN

uitgesproken door Voorzitter

in aanwezigheid van Advocaat-generaal

met bijstand van Griffier